

IMPOSTVRÆ BANDELLIANÆ

HOC EST

Detectio fraudium et mendaciorum quibus Vincentius
Bandellus in binis suis libris de Beata Virginis Mariæ
Conceptione vsus est.

289 N 27
255
- 72 -

Quod Israëlitis quondam fuerunt duo vituli Jeroboam, hoc ipsum Dominicanis sunt
duo de B. Virginis Conceptione libri, quos Generalis ordinis eorum Magister Vincen-
tius Bandellus edidit. Sicut enim vitulorum illorum opera contigit, ut populus in Je-
rusalem adscendere, ibiq; sacra Deo facere pratermitteret, haud dissimiliter libri suis
Bandellus perfecit, ne illi quibus persuaserat, Sedis Apostolicae de Immaculata Vir-
ginis Conceptione sententiam in officio Conceptionis eiusdem satis stabilitam amplecte-
rentur, aut cum reliqua Ecclesia vniuersa Conceptionem potius Virginis quam Sancti-
ficationem diei festi solemnitate prosequi vellent. Hoc tamen libri Bandelliani Jer-
oboami vitulis intersunt, quod omnes consecuti reges Israëliti in uis Jeroboam am-
bularunt, populus etiam vniuersus vitulos eius adorauit, nisi quod pauci quidam
dederunt cor suum ut quaererent Dominum Deum Israël, et uenerunt in Jerusalem
ad immolandum uitimas suas coram Deo patrum suorum, ut 2. Paral. 11. legimus:
quod contra pauci eorum, quos in Ordinis Magisterio successores Bandellus habuit,
libros eius Sixti IV. lege, Tridentini Concilij decreto innouata, damnatos ac reprobatos
probare ausi sunt, Ordo vero quasi totus toto superiore seculo misso Sanctificatio-
nis vocabulo cum Ecclesia Conceptionis nomine in sacris faciendis vsus est, op-
timus etiam quisq; et doctissimus ordinis cum in Ecclesijs ad populos uerba facien-
tes, tum in scholis Theologumena precipientes, tum deniq; libros suos dias in lu-
minis oras emittentes Ecclesie de Virginei Conceptus puritate doctrinam pro-
barunt, et populis commendarunt et aduersus Bandelli insaniam tutati sunt.
quod quam uere à me dicatur, ex Apologia nostra pro Predicatorum ordine cog-
noscitur potest. Nuper demum quod quidam ex eodem ordine metuerent, ne si Pon-
tifex controuersiam tam diuturnam sententia pronuntiatione diiudicasset, ipsi à
Franciscanis et Jesuitis uiti uiderentur, itaq; causa cadere, et inferiores discedere
assuescerent, propterea librorum Bandelli compendium Paulo V. Pontifici exhibere
ausi sunt, ut ei scilicet, omnes Sanctos Patres Immaculata Conceptioni B. Virginis
aduersatos fuisse, persuaderent, quemadmodum etiam in libello qui a. d. 10.
Aprilis anni 1622. totius Ordinis nomine Sancti Officij Cardinalibus fuit

225
exhibitus, prorsus ex Bandelli sensu maxima cum confidentia asseuerari
omnes Sanctos Patres luce caelitus infusa B. Virginem in peccato conceptam
isse. Sed etiam Cardinalis Carietanus in Lateranensi, et quidam ex
nisi Episcopus in Tridentino Concilio quindecim Patres tanquam Virginei
tus Sanctitati refragantes citauerant, quod scilicet ambularent in uis
et simpliciter Bandello suo crederent, nihil ab eo fraudis in libris suis,
ea Patrum uerba ipsi exscripserant, admissum esse suspicantes. Pleriq;
deniq; etiam ex illorum numero, qui alioqui cum Ecclesia B. Virginem ab
nalis peccati labe præsenuatam credunt ac docent, isto Bandelliano Sanctorum
Patrum Catalogo fucus factus usq; ita est sublitum, ut prorsus ne dubitare quide
eis in mentem ueniat, quin SS. Patres B. Virginem in peccato conceptam
consensu tradiderint.

At enim si res ita se haberet, aut Sedis Apostolicæ, aut Sanctorum Patrum au
tatem affligi penumq; dari et utrouis modo Ecclesiam exarmari in tectione
eius Hæreticis patere necesse foret. Cum enim Sedes Apostolica non modo Con
nem B. Virginis uelut rem non dubia Sanctitatis anniuersaria diei festi cele
tate colat, sed etiam in officio seu Rituali Conceptionis, quod ipsa condidit,
tim affirmet, B. Virginem ab omni labe præsenuatam, ac sine macula conceptam
fuisse, idq; allatis pluribus Sacræ Scriptura et Sanctorum Patrum auctoritat
bus corroboret, hoc amplius autem Ordinem Monialium ipsa sui denominatione
et habitus colore Immaculatam Virginis Conceptionem profitentium uelut Or
gratum et acceptum auctoritate sua comprobet, præterea uero Sanctificati
onis uocabulum in Sacris faciendis anathematis comminatione interd
cat, tum etiam aduersus B. Virginis in conceptu sui puritatem seu pu
lie, seu priuatim uerba fieri proposita æterna maledictionis pœna ueter
omnes deniq; fideles ad celebrandam laudibusq; et hymnis prosequendam
immaculatam B. Virginis Conceptionem pronuntiata Sacrarum Indulge
tiarum liberalitate cohortetur: ista ergo omnia cum Sedes Apostolica fe
rit, faciatq; euitari nullo modo potest, quin omnes illi, qui Sanctos Pat
aliter docuisse persuasum habent, aut Ecclesiam siue Sedem Apostolicam
in cultu diuino grauissime falli ac fallere, nec à Spiritu Sancto dirigi,
id, quod omnes Sancti Patres uerum esse consentiunt, falsum esse non
credant. Quorum alterutrum cum confiteri necesse habeant quotquot

Bandello de Sanctis Patribus credunt (nec enim quiquam datur tertium, aut
 Ecclesia erravit, aut Patres, cum eadem de re si aiunt, neget illa.) Cardinalis
 Caietanus et Generalis Pradicatorum Ordinis Magister cum suis Theologis
 circiter annum 1530. Ecclesia, quam Patrum auctoritatem in discrimen ad-
 duci satius duxerunt, velut in eo libro videre est, quem grauiissimus eiusdem
 Ordinis Theologus Ambrosius Catelanus Politus de Conceptionis controuersia
 anno 1532. Senis edidit. Eius enim libri pag. 2. ad hoc Catharini argu-
 mentum. Ecclesia etsi non verbo facto tamen saltem determinauit, quod Con-
ceptio sine peccato celebrari possit, cum de illa non ponit diu, quod rem peccati
celebrandam tanta solemnitate etiam cum Indulgentiarum honore assump-
serit, maxime quod eos excommunicet, qui Conceptionem celebrantes pecca-
ti accusant: ad hoc ergo argumentum iussu Generalis Magistri approbante
 Caietano sic respondetur: Respondeo, quod Ecclesia in his potest errare.
 Unde si quis diceret, quod in hoc de facto Ecclesia erraret, non propterea Hære-
 ticus, aut Schismaticus aut de fide suspectus censeretur. Quod autem hoc
 verum sit, ita manifestum fauio. Ecclesia recipit Presentationem Virginis (po-
 namus ita esse, si forte non ita esset: attamen credo ita esse) similiter Ecclesia
 recipit multa officia et uitas Sanctorum, et ita alicui Sancto applicauit Mis-
 sam aut officium quodpiam particulare. Si quis ergo reputaret illam
 Presentationem Virginis, quam Ecclesia recipit, esse unam truffam et rem
 apocrypham: atq; ita non crederet vera, ea officia et uitas Sanctorum, imo
 neq; crederet eos esse Sanctos, essetne propterea Hæreticus aut Schismati-
 cus? quis dubitat quod non? Non dico quod Ecclesia erret in talibus recepti-
 onibus quouis modo, sed dico cum S. Roma, et multis alijs Doctoribus, quod
 non est saltem suspectus de Hæresi, qui diceret, quod Ecclesia in similibus po-
 test errare, imo etiam quod erret. Allegare igitur receptionem Ecclesia
 non concludit necessario, quod res recepta non sit error, cum Ecclesia in
 similibus possit errare. Similiter adducere Excommunicationes Papæ
 seu Ecclesiæ non concludit, quia Ecclesia in ferendis huiusmodi sententijs
 potest errare absq; dubio, quamquam pie credi debeat quod non erret.
 Item impietatis scopulum, in quem Labita simpliciter Bandello fides Caieta-
 num aliosq; eiusdem temporis et ordinis Theologos impexit, ut Ecclesia truffas
 siue fraudes, imposturas, et commentitias Sanctorum uitas in diuino cultu

DE GRANADA

recipere et celebrare, et illos, qui Sancti non sunt, pro Sanctis colere et
vix inserere, eiq; Missa Sacrificium applicare posse sine vlla Hæresis
impietatis nota dicatur. quo quidem non video quid Lutheri et Caluini a
optatius affirmari potuerit. Nostræ vero ætatis Dominicani in libello quem
us Ordinis nomine Inquisitoribus Generalibus oblatum prædixi, etsi et
sibi à Bandello imponi patiuntur, ne ad illud Caietani exemplum
sua auctoritatem minuerent, eamq; in cultu diuino falli ac fallere posse
reticis concederent, perspicuè affirmarunt, ab Ecclesia in Conceptionis festo
veram, certam et indubitatam celebrari, eiusq; sua sententiæ hanc par-
rationem reddiderunt, quoniam Ecclesia sit columna et firmamentum
veritatis, et nequeat decipi, vno nec exponi periculo errandi. Atq; in hoc
laudem merentur, quod Bandellum suum deserunt, et Diuo Thomæ
adheresere. Bandellus enim in ea est opinione, Pontificem et generale
cilium in determinationibus suis à Scripturis abire posse, adeoq; dicti
alicuius Doctoris in Scriptura se fundantis Pontificis et Concilij determina-
oni præferendum esse, quod ipsum Lutherus et Caluinus contendunt. Sed
D. Thomas Ecclesiæ consuetudinem in nullo veritati repugnare adeoq;
omnibus æmulandam et dicto cuiuscunq; Sancti Doctoris præferendam
nei aduersus Pontificis auctoritatem Augustinum, Hieronymum, aut quæ-
cumq; Sacrum Doctorem sua dicta defendere constanter docuit, velut ver-
eius, quæ in Apologia pro Predicatorum Ordine recitauimus, planum factum
sicut autem eos laudo, quod cum D. Roma auctoritatem Ecclesiæ sartam
tam præstare conantur, ita non possum quin ex altera parte, prudentiam
et constantiam in tuenda Sanctorum Patrum auctoritate desiderem. Eam
modo quidem incolumem conseruari magnopere Ecclesiæ interesse pugnam
si enim Patrum (inquiunt) auctoritas despectui haberetur, etiam vbi per-
retur Ecclesiæ Catholica, quæ testimonijs ex Ss. Patribus præsertim defusa
ad dogmata fidei definienda et ad oppugnandos Hæreticos utitur, eneruata
Patrum auctoritate, singulari presidio, quo ad hæc omnia peragenda
citur, non sine magna ipsius ruina priuaretur atq; careret. Catholici vero
cipuis armis, eisdemq; fortissimis, quæ ad extirpandas Hæreses, et conuul-
dos Hæreticos usurpare solent, essent penitus destituti. Verum Hæreticos
Nouatoribus nostri temporis id esset quam gratissimum, et iucundissimum

aduersus S. Patres eis cederet triumphum, nam cum ipsi agere semper tulerint tantum à Sede Apostolica et à Sacris Concilijs honorem S. Patrum doctrinae fuisse delatum, mirum in modum exultarent, letarentur et triumpharent, si doctrinam ipsorum stabilita immaculata Virginis Conceptione obscurari, contemni, et silentij perpetui tenebris inuoluì conspicerent. Sic illi: Modo autem id quod omnes Sancti Patres expressis et clarissimis verbis docuerunt, incertum esse ac dubium, et falsum esse pone dicitant. De Affirmante enim sententia, id est, qua B. Virginem in peccato conceptam affirmat, haec eorum verba sunt: Sancti Patres expressis verbis affirmatiuam pluries in suis operibus tradiderunt. Et haec: S. Patrum clarissima verba, quibus eam sententiam profitentur. Tum ista: Affirmatiua perpetuis temporibus in domo Ecclesiae Sanctis Patribus luce caelitus infusa applaudentibus et comprobantibus enutrita et exaltata est. Haec demiqz. Nesciunt se eis opprobrijs Sanctos Patres qui ita OMNES senserunt, afficere. Jam quod merito obstupescas, hoc etiam promptum habere ausi sunt. Vtraqz sententia (hoc est affirmatiua aequae ac negatiua) est probabilis, atqz adeo incerta et indubia, et potest esse falsa. Quo teneam vultus mutantem Protea modo? quid tandem credere me vultis magni S. Patrum patroni, et insigne mestis presidium reis? Affirmatiuam, dicitis, omnes S. Patres expressis et clarissimis verbis pluries docuerunt, idqz perpetuis temporibus. Et tamen incertam esse ac dubiam, et falsam esse pone vltro fatemini. Et vero Ecclesia eam pluribus et grauissimis praedictis iam damnauit, in primisque cum eius ἀντίφασιν seu contradictoriam tanquam indubitanter veram amplecti est, ad eandem demqz amplectendam ac profitendam fideles omnes praemiorum ostentatione allicit. Etsi enim vos in libello vestro contenditis, Sanctificationem indiscriminatim ac ἑνὴν ab Eulenia festo celebrari non autem Conceptionem, adeoqz certum non esse praeseruante mne an liberantem Sanctificationem Ecclesia celebret, tamen ex ipsius Eulenia verbis in Conceptionis officio positis Praeseruationem à peccato ab ea credi et celebrari constat, et ipsa uobis Ecclesia hoc offugium praeculuit, adempta uobis vocabuli sanctificationis utendi facultate et contra ea necessitate Conceptionis celebrandae imposita. Itaqz falsam esse affirmatiuam Ecclesia iudicat, et vos eam falsam esse pone confitemini.

DE GRANA DA

quid iam ergo Sanctis Patribus fiet si verum sit, quod vos gloriabimini eos
nes perpetuis temporibus affirmatiuam verbis expressis et clarissimis
cuisse. Tandemne intelligitis ex eo quod vobis Bandellus persuasit,
cesario aut Ecclesiae, aut S. Patrum auctoritatem in perpetuum corru-
Atque hoc ipsum est, quod me impulit, ut fraudes Bandelli et imposti-
detegerem, et eadem opera Dominicanos, quos ille ad huc circumuenit, error
S. Patres erroris opinione, Ecclesiam denique et Sedem Apostolicam maximam
infamiam corruptaque religionis crimine liberarem. qua in re tanto minus
Ei laborandum esse intelligo, quod multi praestantissimi Theologi, quorum
bros partim typis, partim manu descriptos vidi ac legi, facile mihi persuaserunt
quod et ab his tali opera adiutus similiter nunc persuasum eo, ante exortor-
lasticos, quos Magistrorum et Doctorum non Sanctorum Patrum apper-
tione solemus insignire Nullum, inquam, Sanctorum
Patrum fuisse, qui B. Virginem, eo modo, quo hodie intelligimus, in pec-
originali conceptam diceret, ut scilicet anima Virginis eo momento quo
batur et corpori eius infundebatur, hereditarij peccati labe adspersa, sed pro-
mo instanti seu temporis momento à Deo mandata sive sanctificata fuerit.
Hoc ergo contendendo nulli unquam S. Patrum in mentem venisse, et Ban-
dellum, qui OMNES ita sensisse et docuisse predicat, turpissime scien-
tem ac volentem mentiri, adeoque merito libros eius Sixti IV. et Concilij Tri-
tini decreto reprobatos ac damnatos fuisse: cui consequens et apertissimis e-
dem decreti verbis consentaneum est, ut omnes illi, qui libros illos pro veri-
legere aut tenere non dubitant, piaculares sint et Excommunicati, ac
ab ipso Pontifice eo vinculo absoluantur, tales ad extremum usque vita per-
neant, nec sine grandi impietate et Sacrilegio sacra fauere, aut illum-
nis diuini cultus in Ecclesia obire possint.

Quod autem ad Patrum auctoritates à Bandello allatas attinet, eas
alias à Theologis, quorum libros legisse me dixi, ei negari, alias vero sine
causa damno aut prauidicio concedi video. Negatarum causam afferunt
quoniam partim in ipsis Patribus, partim in eorum verbis fucum ab eo lecti-
bus factum compererint. Fucum in Patribus ipsis tripliciter ab eo factum
tant. Nam vel citat eos Patres, qui nulli fuerunt, aut nullum eiusmodi
librum, qualem ille citat, scriptum reliquerunt; vel mutat et transformat

eos in id, quod non fuerunt, id est, ex obscuris facit claros, et ex Hæreticis Catholicos et Sanctos; vel deniq; geminat eos, et ex uno eodemq; Patre duos facit, ut numero testium plus sibi auctoritatis conficiat.

Exempla fraudis et impostura in Patribus.

1. Citat Bandellus S. Gerardum Episcopum et Martyrem in quodam sermone de Natiuitate Mariae. sed neq; de vita, neq; de Episcopatu, neq; de Martyrio, neq; de sermone eius quicquam inuenitur.

2. Citat S. Petrum Chrysologum, in cuius tamen libris verba, quae citat nusquam comparent.

3. Citat S. Chrysostomum super Mattæum. Sed apud illum verba eius modi non exstant.

4. Citat B. Maximum Episcopum in sermone de Assumptione B. Virginis. sed ille talem sermonem nunquam scripsit, et festum Assumptionis multo post tempora eius celebrari coepit.

5. Citat B. Andream Cretensem, Episcopum Hierosolymitanum in quodam sermone Natiuitatis B. Virginis. Sed talia eius verba nusquam leguntur.

6. Citat B. Anselmum ex libro Meditationum. Sed verba quae illi tribuit sunt manifeste impia et hæretica, et nusquam comparent.

7. Citat Odonem Abbatem ex quadam Homilia, quam nemo nec scriptam, nec fictam, nec putam adhuc vidit.

8. Citat S. Bernardum Morosena Eclesie Episcopum et Martyrem de cuius tamen nec vita, nec martyrio, nec Episcopatu cuiquam constat.

9. Citat B. Aluini loca, quae nusquam inueniuntur.

10. Citat S. Antonij de Padua sermones de Natiuitate B. Virginis.

11. Citat B. Luca Minorita eiusdem argumenti sermones.

12. Citat sermones Honorij III. Papa, sed qui tales trium sermones videre velit, in Thoma Mori Vtopiam migrare necesse habuerit.

13. Citat B. Remigium Archiepiscopum Remensem super Psalmos, cum sit Remigius quidam obscurus, Monachus Benedictinus.

14. Citat S. Eusebium Emisenum Episcopum, doctorem elegantis ingenij.

At ille nec Catholicus, nec Sanctus fuit, sed deterrimus Arianus, et Arianorum Princeps. Et hoc Bandelli exemplo ab Eusebium Cesariensem, qui et ipse

12. pessimus Arianus fuit, Martyrologio Ord. Prædicat. velut Sanctum inserunt. In eo enim fol. 32. editionis Venetæ sic legitur: Die 21. Junij Civitate
13. Cæsarea Palestina Sancti Eusebii Episcopi et Confessoris, viri excellentissimæ
14. genij et historiographi. Jam nemini est dubium, Sanctos à Dominicani
in Martyrologio poni, non ut orent pro illis, sed ut adorent et invoquent.
Adorando ergo siue invocando Ariano, invocant Diabolum, si verum
hoc S. Chrysostomi argumentum: Arianus est. Ergo Diabolus est. Ergo
Dominicani à me admoniti Martyrologium suum corrigant, et Diaboli
istius nomen expungant, non habebunt cur iniuriam sibi factam g
rantur si quis dicat, eiusdem esse Diabolum invocare et Conceptionis
Virginis puritati intercedere.

15. Citat Innocentium Episcopum, qui floruerit temporibus Arcadij et aliorum
16. Innocentium, qui vixerit tempore S. Augustini, cum sit unus et idem Inno
centius Papa primus.

17. Citat B. Innocentium Papam II. et rursus Innocentium III. cum ven
18. sint unius Innocentij tertij.

19. Citat D. Armacanum Episcopum Hiberniæ et Magistrum Ricardum
20. de Hibernia tamquam duos, cum tamen sit unus ille Magister Ricardus
Episcopus Armacanuy in Hibernia.

Fucus à Bandello factus in Patrum verbis.

Tripliciter in verbis Patrum lectoribus suis fucum Bandellus facit. Nam aut
imit verba, quæ illi scripserunt, aut de suo inserit verba, quæ illi non scri
serunt, aut aliter ea recitat quam quomodo illi scripserunt. Exem
plum gratia:

Citat Eusebii Emisæni locum hoc modo: A peccati originalis nexu nul
l
immunis extitit, nec etiam ipsa genitrix redemptoris. Sed ille sic scri
serat: A peccati Originalis nexu per se non est immunis nec ipsa geni
trix redemptoris. Fraudulenter nimirum omittit voces Per se. Omnes enim
fatemur B. Virginem, non per se aut ex natura sua, sed per Christi gratiam
et meritum originali peccato caruisse, verumq; esse illud Exod 94
Domine Deus misericors, qui auferis iniquitatem et peccata, nullusq;
te per se innocens est.

Citat Ambrosij locum hoc modo: Venit Jesus et in carne, quæ
peccato

peccato in matre fuerat obnoxia, militiam virtutis exercuit. Sed ea voce, In matre, per dolum sunt inculcatae, siue inserta, neque locum ibi habere possunt, cum Ambrosius non de Maria, sed de Virginitibus Monialibus loquatur Sermone 6. in Psal. iis.

Citat Illesoni locum hoc modo: Nullis postquam nata est B. Virgo delictis subiicit, nec originale peccatum iam in utero sanctificata nascendo contraxit, id est, secum traxit. Sed duo vocabula Jam, et Nascendo, et postrema quatuor per fraudem sunt adiecta quibus demptis sensus S. Illesoni satis clarus est, B. Virginem sic in utero fuisse sanctificatam, ut nec originale peccatum contraferet, nec cum peccato ex utero exiret.

Citat haec Sedulij verba: At quoniam nata prior vitata iacebat sub ditione necis, Christo nascente renata. Sed locum mutilat et depravat, ut alijs persuadeat, Sedulium de B. Virgine loqui, cum loquitur de natura Humana. Ait enim:

Vt quoniam natura prior vitata iacebat
Sub ditione necis, Christo nascente renasci
Posset homo et veteris maculam deponere carnis.

Citat S. Vincentium Ferrerium hoc modo: Maria fuit in originali peccato concepta, sed eadem die et hora statim post animationem fuit per sanctificationem a peccato contracto mundata. Sed in eo multiplicis fraudis se et impostura alligat. Nam Vincentius perspicue affirmat, Mariam non sicut alios homines in peccatis fuisse conceptam, quia coniunctio parentum eius fuerit luminosa et sine culpa tenebris Virginitis generatio, et sanctificationem ei contigisse, quando anima eius per creationem corpori membris omnibus humanis iam distincto siue organizzato coniungebatur. Videatur sermo eius de Conceptione Virginis in tertia parte Serm. fol. 7. col. 1. et Serm. 2. de Natiuitate Virginis fol. 115. col. 1. et fol. 112. col. 2.

Citat B. Albertum Magnum hoc modo. Dicimus B. Virginem contraxisse originale peccatum, nec fuisse sanctificatam ante conceptionem, nec in conceptione, sed post conceptionem. Diuersum autem oppositum est haereticis condemnata a Bernardo et ab omnibus Magistris Parisius. Ait enim

longe aliter Albertus scripsit, si videlicet: Dicimus quod B. Virgo
fuit sanctificata ante animationem. Et qui dicunt oppositum, est ea
condemnata à Bernardo in epistola ad Lugdunenses, et à Magist
ribus Parisiis. Quis igitur tam impudenter mendaci et falsario qu
fidei habere velit?

Auctoritates Patrum quas Bandello Theologi sine causa
præiudicio concedunt.

Quæ Patrum loca Bandellus sine fraude ac dolo citat et sententia de
culata B. Virginis Conceptione opponit, ea facile illi aduersa parti
logi concedunt, quod ea non nisi per fedissimam Elenci ignorantiam
negatiua sententia opponi iudicent, ob neglectas scilicet quatuor illas
contradictionis leges, vel pueris notas, Ecce est, quia Negatiua sententi
verba Patrum, quæ contra eam Bandellus affert, non ad idem ne
secundum idem, nec similiter aut eodem modo, nec deniq; de eodem
lore loquantur. Hac porro de re exploratius iudicare poterit, qui ad
tuor, quas subijciam, regulas, animum volet aduertere.

Prima Regula.

Patres, quemadmodum et sacra litera, uniuersalitate Legali seu Politica
Logia loquuntur, cum omnes Adami posteris ex viri ac femina cong
conceptos peccatum contraxisse dicunt. Non ergo Negatiua de Virginis
nali peccato sententia contradicunt. Loquuntur enim secundum leg
Negatiua vero secundum Præiudicium. Omnes homines in peccato con
vere dicuntur secundum legem et ordinariū natura cursum. Ma
vero sine peccato concepta vere dicitur secundum præiudicium et extra
nariam Dei gratiam, quoniam scilicet Deus legislator futuram mat
suam lege illa in omnem Adami posteritatem lata comprehendere
dignum siue indecens duxit. Simili certe generalitate omnes hom
cum peccato nati et adultos peccata saltem venialia committere
tura et Sancti Patres pronuntiant. Nec tamen ei contradicit, qui
Virginem, et Joannem Baptistam sine peccato natos fuisse, et adultos
lum peccatum fecisse affirmat, quoniam illud secundum legem verū

est, hoc secundum gratiam seu privilegium. Eandem porro rationem esse sententia, qua B. Virginem in peccato conceptam negat, ut scilicet Scriptura ac Patrum verbis omnes homines in peccato concepti affirmantibus nequaquam contradicat, hoc nos Ecclesia Romana, tum Concilium Tridentinum docet. Ecclesia enim in officio Conceptionis veram esse agnoscit Scripturae sententiam omnes homines sub peccato concludentem, simul tamen sub ea B. Virginem comprehendere negat, exemplo legis illius regiae Esther 4. et 15. qua sanctebatur, ut quisquis seu uir, seu mulier interioris regis Absueri atrium non vocatus intrasset, absq; ulla cunctatione statim interficeretur, quae lex reginam Esther excipi minime impediebat. Itaq; cum illa non vocata ad Regem intrasset, ab ipso rege audiit. Non morieris: non enim pro te, sed pro omnibus hoc lex constituta est, sive, ut est in Graeco: Non morieris, quoniam commune praeceptum nostrum est. Similiter Ecclesia in illo Conceptionis officio nos docet, sententiam Scripturae ac Patrum esse commune praeceptum seu legem pro omnibus, non tamen pro Virgine Maria constitutam. Et Tridentina Synodus testatur, sua intentionis non esse sub illa Scripturae regula B. Virginem comprehendere, sed contra se Sixti IV. Constitutiones, adeoq; et illam B. Virginis exceptionem in officio Conceptionis traditam, immouare: cui consequens est, ut Ecclesia Romana et Concilij iudicio nulla sit inter Negatiuam sententiam et Patres à Bandello citatos contradictio.

Secunda Regula.

Patres de Natura, non de Gratia, loquuntur, cum quempiam à regula prater Christum excipi negant. Solus scilicet Christus ab omni originali peccato in conceptu immunis fuit per Naturam, quoniam non fuit ex viri semine conceptus, et quoniam caro eius cum diuinitate fuit personaliter unita; Huius sententiae nequaquam aduersatur qui B. Virginem sine peccato conceptam statuit, cum id non natura, sed Dei gratia propter prauiam Christi passionem contigisse credat. Similiter enim de Christo Scriptura et Patres affirmant, Solus peccatum non fecit: nec tamen Ecclesia eis contradicit, cum B. Virginem nullum unquam peccatum fecisse decernit, quoniam ibi de natura, hic de gratia sermo est.

Tertia Regula.

Cum Patres B. Virginem in Conceptione ab omni sordē peccati mundatam, Sanctificatam aut redemptam dicunt, partim de Activa conceptione, id est, de tempore illo loquuntur, quo Virgo Christum in utero concepit, non quo ipsa concepta fuit, partim de concupiscentia omnig carnali cogitatione et delectatione qua Fornes dici solet, et peccati originalis effectum, actualium vero causa eadeq; per Figuram peccatum dicitur, partim deniq; de mundatione autificatione non liberante, sed præservante, quod Spiritus Sanctus Virginem trans eam gratia sua præservaverit, ne in Verbi conceptu ulla concupiscentia aut Carnalis oblectationis sensu afficeretur. Itaque multiplicem elenchi irrationem in Bandello deprehendet, qui verba illa Patrum cum sententia gatiua contulerit.

Quarta Regula.

Cum Patres B. Virginis Conceptionem sine peccato fuisse negant, partim de carnali conceptione seu Seminatione anima creationem antegressa loquuntur, partim de peccato parentum eius sive libidine, partim de necessitate peccati postea in anima creatione, et cum corpore copulatione contradicendi, quod scilicet eo tempore quo semen parentum Virginis commiscebatur, concupiscentia non abfuerit, adeoq; ipsa Virgo cum debito peccati postea in anime et corporis coniunctione contradicendi fuerit concepta. Siquid Originalis peccati in propagatione matris Dei existit, illud certe propagantium, non propagata fuit, ait S. Anselmus.

283
Tertia Regula

Sanctus de Virginitate in Conceptione et non ante peccati mundatum
fuit, partim de Intra-conceptione, id est
ante illam, quae Virgo Christiana esse tenetur, non quo ipsa
ita fuit, partim de concupiscentia animalis cogitatione et delicti
quia Tertia dicitur, et potius originalis offensum, actualium vero iustis
ad hoc, per figuram peccati animalis, partim tamen de mundatum
offensione non liberante, sed praedominante, quae Spiritus Sancti Virginitatis
tamen eam gratis sua praedominante, in Verbi conceptu illa concupiscentia
aut carnalis cogitatione sensu officium. Itaque multiplici et clari
ratione in Beata deprehenditur, quae uel illa Patrem cum liberata
peris careret.

Quarta Regula

Sanctus de Virginitate Conceptionem ante peccati fuisse negant, partim
de Intra-conceptione seu summatione animae creationem antegressa
fuit, partim de peccato parentum eius sine libidine, partim de necessitate
carni postea in anima creationem, et cum corpore copulatione. Contra
quod illud est tempore quo somnia parentum Virginitatis comminabantur,
supervacua non obstitit, adeoque ipsa Virgo non debet peccati postea
ma et cogitatio concupiscentiae, contrahendi fuerit conceptus. Si quid Originis
peccati in propagatione matris Dei constitit, illud certe propagatum
propagatae fuit, ait S. Anselmus.

